

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

P-2564/2025

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Jasni Golubić, u pravnoj stvari tužitelja AUTO-NOVAKOVIĆ d.o.o. Slavonski Brod, Zagrebačka ulica 269, OIB: 68621794820, zastupanog po punomoćniku Ivanu Županu, odvjetniku iz Odvjetničkog društva Župan & Antunović d.o.o. Zagreb, Horvatova ulica 80A, protiv tuženika EUROHERC OSIGURANJE d.d. Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, OIB: 22694857747 kojeg zastupa punomoćnik Hrvoje Pelcl, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Grgić & Partneri d.o.o. Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, radi isplate, nakon održane glavne rasprave zaključene 7. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i odsutnosti uredno pozvanog tuženika, s objavom presude održanom 21. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku EUROHERC OSIGURANJE d.d. Zagreb naknaditi tužitelju AUTO-NOVAKOVIĆ d.o.o. Slavonski Brod iznos od 380,70 EUR sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 29. prosinca 2024. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 (petnaest) dana.

II. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev u dijelu za isplatu zateznih kamata na iznos od 380,70 EUR tekućih od 29. prosinca 2024. do isplate po stopi preko stope dosuđene točki I. izreke ove presude

III. Nalaže se tuženiku EUROHERC OSIGURANJE d.d. Zagreb naknaditi tužitelju AUTO-NOVAKOVIĆ d.o.o. Slavonski Brod trošak parničnog postupka u iznosu od 411,64 EUR sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 21. rujna 2026. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

IV. Odbija se kao neosnovan tužiteljev zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka u daljnjem iznosu od 93,75 EUR te tužiteljev zahtjev za isplatu na ime zateznih kamata na trošak parničnog postupka u iznosu od 411,64 EUR tekućih od 21. rujna 2026. do isplate po stopi preko stope dosuđene točkom III. izreke ove presude.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je 22. listopada 2024. u štetnom događaju oštećeno vozilo marke Hyundai Tucson NX4, registarske oznake ŽU 272 CG, u vlasništvu društva OTP LEASING d.d., a čiji je korisnik leasinga KLOPIĆ d.o.o. Gradište. Predmetno vozilo bilo je osigurano kod tuženika policom kasko osiguranja.

2. Navodi da je osigurani slučaj prijavljen tuženiku, nakon čega su djelatnici tuženika 4. prosinca 2024. pregledali vozilo i sastavili izvid štete broj 240903200966/2. Vozilo je potom popravljeno kod tužitelja, koji je za izvršeni popravak ispostavio račun broj 2236-21340-1 u ukupnom iznosu od 7.887,95 EUR, odnosno u iznosu od 6.310,36 EUR bez PDV-a. Tuženik je navedeni račun likvidirao u iznosu od 5.929,66 EUR, dok je iznos od 380,70 EUR ostao nepodmiren.

3. Prema tvrdnji tužitelja, navedena razlika proizlazi isključivo iz toga što tuženik nije priznao cijenu radnog sata limara i lakirera od 52,00 EUR bez PDV-a, po kojoj je tužitelj izvršio i obračunao predmetni popravak prema svom službenom cjeniku, nego je primijenio nižu cijenu radnog sata.

4. Tužitelj smatra da osiguranik ima pravo slobodno odabrati servis u kojem će popraviti vozilo te da tuženik nije ovlašten određivati cijenu rada drugog gospodarskog subjekta. Ističe da stvarni trošak popravka predstavlja trošak potreban za vraćanje vozila u stanje prije nastanka štetnog događaja, a da je u konkretnom slučaju vozilo stvarno popravljeno te su radovi obračunani prema službenom cjeniku tužitelja.

5. Aktivnu legitimaciju temelji na Ugovoru o ustupanju tražbine radi ispunjenja od 16. siječnja 2025., kojim je OTP LEASING d.d. kao ustupitelj prenio na tužitelja tražbinu prema tuženiku u iznosu od 380,70 EUR, o čemu je tuženik obaviješten.

6. Tuženik u odgovoru na tužbu ne osporava aktivnu legitimaciju tužitelja niti svoju pasivnu legitimaciju. Ne osporava niti nastanak osiguranog slučaja ni obvezu naknade štete u okviru ugovora o kasko osiguranju, već osporava postojanje obveze na isplatu daljnjeg iznosa od 380,70 EUR.

7. Tuženik navodi da tužitelj kao primatelj ustupljene tražbine prema njemu ima samo ona prava koja je imao ustupitelj, odnosno kasko osiguranik. Poziva se na Uvjete za kasko osiguranje cestovnih vozila koji su, prema njegovu navodu, sastavni dio ugovora o osiguranju te posebno na odredbu točke E.I. prema kojoj postupak naknade štete podrazumijeva naturalnu restituciju, pri čemu tuženik ima pravo odrediti mjesto popravka vozila ili organizirati i izvršiti popravak.

8. Navodi da je osiguranika uputio da vozilo popravi u ovlaštenim servisima za vozila marke Hyundai te je u prilog svojim tvrdnjama dostavio račune društava AC KONTROMANOVIĆ d.o.o. i AUTOSERVIS CRNAIĆ d.o.o., iz kojih proizlazi da su ti servisi u relevantnom razdoblju cijenu radnog sata limara i lakirera obračunavali u iznosu od 25,00 EUR. Smatra da bi popravkom u jednom od tih servisa vozilo bilo jednako kvalitetno popravljeno, a utužena razlika ne bi nastala.

9. Tuženik se pritom poziva i na odredbu članka 1092. Zakona o obveznim odnosima, smatrajući da je osiguranik bio dužan postupati na način kojim bi se šteta smanjila te da izbor servisa s višom satnicom predstavlja doprinos povećanju štete.

10. Podneskom od 18. veljače 2026. tužitelj je ostao kod tužbe i tužbenog zahtjeva, ističući da račun za popravak izdaje prema svom službenom cjeniku, osim subjektima s kojima ima posebno ugovorenu cijenu rada, dok s tuženikom takav sporazum nema. Oспорava da bi postojanje drugih servisa s nižom cijenom radnog sata ograničavalo pravo osiguranika na naknadu stvarnog troška popravka.

11. Tuženik je podneskom od 18. ožujka 2026. ostao kod svojih navoda i dodatno istaknuo da ne osporava pravo tužitelja slobodno odrediti cijenu vlastite usluge, već smatra da iz toga ne proizlazi obveza tuženika da takvu cijenu u cijelosti snosi ako je popravak mogao biti izvršen po nižoj cijeni u servisu na koji je osiguranika uputio.

12. Na pripremno ročište održano 7. rujna 2026. tuženik nije pristupio, iako je uredno pozvan, pa je sud, na prijedlog tužitelja, ročište proveo u njegovoj odsutnosti sukladno članku 295. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08, 96/08 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/08, 57/11, 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13, 89/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25; dalje: ZPP).

13. Sud je u dokaznom postupku izvršio uvid u spis i pročitao dokumentaciju koja istom prileži. Daljnje predložene dokaze sud nije izvodio jer je ocijenio da su odlučne činjenice u dovoljnoj mjeri utvrđene na temelju isprava u spisu, dok se preostala sporna pitanja odnose na pravnu ocjenu utvrđenih činjenica, pa je ostale dokazne prijedloge odbio kao nepotrebne.

14. Nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno te na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sukladno članku 8. ZPP-a, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.

15. Među strankama nije sporno da je 22. listopada 2024. nastao osigurani slučaj, da je predmetno vozilo bilo kasko osigurano kod tuženika, da je tuženik izvršio pregled vozila i sastavio izvid štete niti da je vozilo nakon toga popravljeno kod tužitelja. Nije sporno ni da je tužitelj za predmetni popravak izdao račun broj 2236-21340-1 u iznosu od 6.310,36 EUR bez PDV-a te da je tuženik na ime predmetnog popravka platio 5.929,66 EUR, dok je razlika od 380,70 EUR ostala nepodmirena. Nadalje, nije sporno da se utužena razlika odnosi na cijenu radnog sata limara i lakirera. Tuženik ne tvrdi da pojedini radovi navedeni u računu nisu bili potrebni, da nisu izvršeni, da broj obračunatih radnih sati ne odgovara opsegu štete odnosno izvidu štete niti da je u vozilo ugrađeno nešto što nije bilo potrebno radi njegova vraćanja u prijašnje stanje.

16. Aktivna legitimacija tužitelja nije sporna. Iz Ugovora o ustupanju tražbine radi ispunjenja od 16. siječnja 2025. proizlazi da je OTP LEASING d.d. kao nositelj tražbine ustupio tužitelju preostalo potraživanje prema tuženiku u iznosu od 380,70 EUR, a tuženik je o ustupu obaviješten.

17. Sukladno članku 80. stavku 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23 i 69/26; dalje: ZOO), vjerovnik može ugovorom sklopljenim s trećim prenijeti na njega svoju tražbinu, osim tražbine čiji je prijenos zabranjen zakonom ili koja je strogo osobne naravi ili se po svojoj naravi protivi prenošenju na drugoga. Prema članku 84. stavku 1. ZOO-a primatelj ima prema dužniku ista prava koja je ustupitelj imao prema dužniku do ustupanja.

18. Predmet ovog spora je stoga pitanje je li tuženik ovlašten odbiti isplatu razlike u cijeni rada samo zato što je osiguraniku ponudio odnosno odredio druge ovlaštene servise u kojima je cijena radnog sata niža od cijene koju naplaćuje servis koji je osiguranik stvarno izabrao i u kojem je vozilo popravljeno.

19. Okolnost da se radi o dobrovoljnom kasko osiguranju i da se opseg prava osiguranika ocjenjuje prema sklopljenom ugovoru o osiguranju ne znači da se odredbe Uvjeta mogu tumačiti na način da tuženiku daju neograničeno pravo jednostrano odrediti najvišu cijenu rada koju će priznati niti da osiguranik samim izborom druge servisne radionice gubi pravo na naknadu stvarno nastalog i opravdanog troška popravka.

20. Sud je pritom posebno imao u vidu odredbe članka 942. i članka 943. ZOO-a. Prema članku 942. ZOO-a ništetne su odredbe ugovora koje predviđaju gubitak prava na osigurninu ako osiguranik nakon nastupanja osiguranog slučaja ne ispunji neku od propisanih ili ugovorenih obveza, dok je prema članku 943. ZOO-a, kada nastupi osigurani slučaj, osiguratelj dužan isplatiti ugovorenu osigurninu.

21. Odredba Uvjeta prema kojoj tuženik ima pravo odrediti mjesto popravka ili organizirati popravak ne može se tumačiti izdvojeno od svrhe ugovora o osiguranju i zakonskih pravila o naknadi štete. Ona tuženiku može omogućiti da osiguraniku predloži ili organizira prikladan način popravka, ali sama po sebi ne daje osnovu za zaključak da je osiguranik obavezan vozilo popraviti isključivo u servisu koji odredi osiguratelj niti da u protivnom gubi pravo na dio osigurnine koji odgovara razlici u cijeni rada.

22. Takvo pravno shvaćanje proizlazi i iz novije, za ovaj spor osobito relevantne prakse Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske.

23. U presudi poslovni broj PŽ-1561/2026-2 od 9. travnja 2026. Visoki trgovački sud Republike Hrvatske ocijenio je neosnovanim upravo pozivanje osiguratelja na odredbe odjeljka E.1. do E.3. Uvjeta za kasko osiguranje cestovnih vozila u sporu radi razlike u cijeni radnog sata. Drugostupanjski sud naveo je da odredba kojom se u slučaju neslaganja osiguranika s predviđenom procedurom osiguratelju omogućuje isplata naknade „u opsegu“ koji proizlazi iz Uvjeta ne daje dovoljno određenu osnovu za uskratu razlike u cijeni, pri čemu je naglašeno da samo postojanje drugih radionica s nižom cijenom radnog sata ne predstavlja doprinos osiguranika šteti.

24. Jednako pravno shvaćanje proizlazi iz presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1583/2026-2 od 16. travnja 2026., u kojoj je također razmatran prigovor osiguratelja da prema kasko uvjetima ima pravo odrediti mjesto popravka odnosno organizirati popravak. U toj je odluci potvrđeno stajalište da okolnost što postoje druge radionice s nižom cijenom radnog sata ne predstavlja sama po sebi doprinos osiguranika povećanju štete.

25. Isto proizlazi i iz presude poslovni broj PŽ-1729/2026-2 od 29. travnja 2026., u kojoj Visoki trgovački sud ponavlja da osiguratelj ne može samostalno nametati cijenu rada trećim osobama niti visinu osigurnine uvjetovati izborom serviseru te se ponovno razmatraju odredbe E.1. do E.3. kasko uvjeta.

26. Slijedom navedenoga, činjenica što je tuženik dostavio račune dvaju drugih ovlaštenih servisa sa satnicom od 25,00 EUR ne dokazuje da cijena tužitelja od 52,00 EUR nije tržišna ili da je nerazumna. Tim je ispravama dokazano jedino da na tržištu postoje servisi koji određenu vrstu rada naplaćuju po nižoj cijeni.

27. Postojanje jeftinijeg ponuditelja određene usluge nije isto što i dokaz da je cijena koju je naplatio drugi gospodarski subjekt netržišna. Tržišna cijena nije nužno najniža cijena koja se na tržištu može pronaći, niti obveza osiguranika da razumno postupa radi smanjenja štete podrazumijeva obvezu odabira najjeftinijeg dostupnog servisa.

28. Stoga sud ne prihvaća tuženikov prigovor iz članka 1092. ZOO-a. Prema toj odredbi oštećenik koji je pridonio da šteta nastane ili bude veća nego što bi inače bila ima pravo samo na razmjerno sniženu naknadu. Međutim, sama odluka osiguranika da vozilo popravi u servisu koji sam izabere, po cijeni koju taj servis redovno naplaćuje, ne predstavlja doprinos povećanju štete samo zato što drugi servisi imaju niže cijene.

29. Za drukčiji zaključak bilo bi potrebno utvrditi okolnosti iz kojih proizlazi da je cijena izabranog servisa očito nerazumna, stvarno neuobičajena odnosno znatno izvan tržišnog raspona ili da je osiguranik na drugi način nerazumno povećao trošak popravka. Takve okolnosti tuženik u ovom postupku nije dokazao.

30. Ovaj predmet stoga treba razlikovati od činjenične situacije koja je bila predmet odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-76/2025-2 od 14. travnja 2025. U tom je predmetu osiguratelj dostavio račune istog servisa iz kojih je proizlazilo da isti servis u gotovo istom razdoblju za istovrsne radove primjenjuje bitno različite satnice, zbog čega je konkretno dovedeno u pitanje je li cijena iz utuženog računa stvarna redovna i tržišno opravdana cijena tog servisa. Takve situacije ovdje nema. Tuženik nije dostavio račun tužitelja iz kojeg bi proizlazilo da AUTO-NOVAKOVIĆ d.o.o. za iste ili usporedive radove drugim korisnicima naplaćuje bitno nižu cijenu, niti je na drugi konkretan način doveo u pitanje primjenu tužiteljeva službenog cjenika. Usporedio je isključivo cijenu tužitelja s cijenama drugih servisa.

31. Sud stoga nije smatrao potrebnim izvoditi dokaz prometno-strojarskim vještačenjem. Nije sporan tehnički opseg popravka, broj potrebnih radnih sati, potreba izvršenih radova niti činjenica da je popravak stvarno izvršen. Za odluku nije bilo potrebno utvrđivati postoji li na tržištu servis koji bi određeni rad izvršio jeftinije jer ta činjenica sama za sebe, prema izloženom materijalnopravnom shvaćanju, nije odlučna.

32. Također nije bilo potrebno izvoditi očevid u servisima koje je predložio tuženik niti saslušavati stranke i druge predložene osobe, jer se tim dokazima ne bi utvrđivala činjenica odlučna za odluku u ovom sporu.

33. Sud nije prihvatio ni tužnikovu argumentaciju kojom cijenu radnog sata tužitelja uspoređuje s prosječnom neto plaćom njegovih zaposlenika. Cijena usluge gospodarskog subjekta ne sastoji se samo od neposredne cijene rada zaposlenika, već uključuje troškove opreme, prostora, energije, amortizacije, porezna i druga davanja, organizaciju poslovanja te poduzetničku maržu. Stoga podatak o prosječnoj plaći radnika nije relevantan dokaz tržišne opravdanosti cijene usluge.

34. Tuženik je, naprotiv, prihvatio osnovanost osiguranog slučaja, izvršio pregled vozila, utvrdio potreban opseg popravka te isplatio najveći dio računa. Spor se sveo isključivo na razliku u cijeni rada između satnice koju naplaćuje tužitelj i satnice koju tuženik smatra prihvatljivom na temelju cijena servisa koje je sam ponudio osiguraniku.

35. Budući da tuženik nije dokazao da je cijena sata rada od 52,00 EUR koju je tužitelj primijenio u konkretnom slučaju netržišna, neuobičajena ili nerazumna, niti da bi osiguranik izborom tužitelja pridonio povećanju štete u smislu članka 1092. ZOO-a, sud je utvrdio da nepodmirena razlika od 380,70 EUR predstavlja dio osigurnine koju je tuženik dužan platiti.

36. Stoga je tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 380,70 EUR osnovan.

37. Tužitelju pripadaju i zakonske zatezne kamate. Prema članku 943. stavku 4. ZOO-a, ako osiguratelj ne ispuni svoju obvezu u rokovima propisanim tim člankom, duguje osiguraniku odnosno korisniku osiguranja zatezne kamate od dana primitka obavijesti o osiguranom slučaju. U konkretnom slučaju tužitelj zahtijeva kamatu tek od 29. prosinca 2024., dakle od kasnijeg datuma od prijave osiguranog slučaja i nakon što je tuženik već proveo postupak likvidacije štete, pa je zahtjev za kamatu od toga dana osnovan.

38. Na predmetnu tražbinu primjenjuje se stopa zakonske zatezne kamate propisana člankom 29. stavkom 2. ZOO-a za ostale odnose, odnosno referentna stopa uvećana za tri postotna poena. Okolnost da je tražbina ustupljena tužitelju kao pravnoj osobi ne mijenja pravnu narav ustupljene tražbine niti primjenjivu stopu zatezne kamate. Stoga je tužitelju dosuđena zatezna kamata po stopi za ostale odnose, dok je zahtjev za isplatu kamate po stopi preko tako dosuđene odbijen kao neosnovan, pa je odlučeno kao u točkama I. i II. izreke presude.

39. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbama članaka 151., 154. stavka 5. i 155. ZPP-a. Tužitelj nije uspio samo u razmjerno neznatnom dijelu zahtjeva koji se odnosi na visinu stope zatezne kamate, a zbog tog dijela nisu nastali posebni troškovi, pa mu pripada pravo na naknadu svih troškova potrebnih za vođenje parnice.

40. Tužitelju je prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 138/23; dalje: Tarifa) priznat trošak sastava tužbe u iznosu od 100,00 EUR, sastava obrazloženog podneska od 18. veljače 2026. u iznosu od 100,00 EUR te zastupanja na ročištu od 7. rujna 2026. u iznosu od 100,00 EUR, što uvećano za porez na dodanu vrijednost od 25 % iznosi 375,00 EUR, te zatraženi trošak sudskih

pristojbi na tužbu i presudu u ukupnom iznosu od 36,64 EUR, odnosno ukupno 411,64 EUR.

41. Trošak sastava podneska od 19. studenoga 2025. nije priznat jer se njime samo traži promjena elektroničkog pretinca za dostavu pismena zbog interne reorganizacije punomoćnika tužitelja, pa taj podnesak nije bio potreban za vođenje parnice u smislu članka 155. ZPP-a. Sud nije priznao ni trošak pristupa ročištu za objavu presude jer punomoćnik tužitelja tom ročištu nije pristupio.

42. Na dosuđeni trošak tužitelju pripadaju zakonske zatezne kamate od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate, sukladno članku 151. stavku 3. ZPP-a i članku 29. stavku 2. ZOO-a, po stopi koja se primjenjuje na ostale odnose, pa je odlučeno kao u točkama III. i IV. izreke presude.

Zagreb, 21. rujna 2026.

SUDAC:
Jasna Golubić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke su ovlaštene izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana objave presude ako su uredno obaviještene o ročištu za objavu presude, odnosno od dana primitka pisanog otpravka presude ako nisu bile uredno obaviještene o ročištu za objavu presude. Žalba se podnosi Trgovačkom sudu u Zagrebu, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske. U žalbi se ne mogu iznositi nove činjenice niti predlagati novi dokazi osim ako se oni odnose na bitne povrede odredaba parničnog postupka. Presuda se može pobijati samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10. i 11. ZPP-a.

DNA

- Odvj. Ivan Župan, OD Župan & Antunović d.o.o. Zagreb, Horvatova ulica 80A
- Odvj. Hrvoje Pelc u OD Grgić & Partneri d.o.o. Zagreb, Ulica grada Vukovara 282

Broj zapisa: **9-3088d-6e6ce**

Kontrolni broj: **0dcd6-3843d-f58d5**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=JASNA GOLUBIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.